

hjelpsloftet, nu argumenterer, som om det dog var det mest håbløse, man nogen sinde har gennemført i det danske Folketing. Det er jo interessant. Men det er jo legitimt at skifte synspunkt. Jeg tror, det var Jens Otto Krag, som sagde, at man har et standpunkt, til man tager et nyt, og det synes jeg egentlig er en ærlig og ordentlig ting. Man kan selvfølgelig fortryde det, man har gjort.

Jeg forstår bare ikke, at man overhovedet vakler i opfattelsen af, at det må være rigtigt, at vi har indrettet regler om offentlige ydelser sådan, at det gør en forskel, om man har et arbejde og tjener en arbejdsindkomst, eller om man ikke gør det. Det må jo være sådan, at hvis man arbejder og tjener en indkomst, får man mere ud af det, end hvis man ikke gør.

Kontanthjælpen er jo en ydelse, som må være og skal være en midlertidig ydelse. Meningen med kontanthjælp er jo ikke, at det er en offentlig ydelse, som man skal have i flere år eller i al evighed. Der er desværre for mange, som får det i for lang tid, men meningen med kontanthjælp er, at man i en midlertidig periode af sin tilværelse, hvor man ikke af den ene eller anden grund er i stand til at forsørge sig selv og ikke er arbejdsløshedsforsikret, får en ydelse fra det offentlige, der gør, at man kan leve en rimelig fornuftig tilværelse på trods af en manglende arbejdsindkomst.

Men alle bestræbelser må jo gå ud på at sørge for, at de, som får kontanthjælp, kommer i arbejde igen, så de igen kan forsørge sig selv og deres familie. Det må jo være det, det hele drejer sig om, det er det, vi alle sammen må bestræbe os på, altså at sørge for, at kontanthjælp ikke er noget, som man lever rigtig godt af i mange år. Meningen må være at sørge for, at folk lever godt af kontanthjælpen, så længe det er nødvendigt, men at de bliver bragt i en situation, hvor de igen kan komme ud og tjene en arbejdsindkomst og forsørge sig selv og klare sig selv.

Kl. 11.45

Der er det klart, at arbejdsformidling og efteruddannelse jo må være de primære instrumenter, vi skal anvende. Flere års passiv overførselsindkomst er ikke en vej at gå – tværtimod. Men ud over de her primære instrumenter, altså formidling til arbejde, uddannelse osv., skal det altså også være sådan, som jeg startede med at sige, at der er en økonomisk fordel ved at arbejde. Det er principielt og faktisk helt afgørende. Det er det, som kontanthjælpsloftet skal bidrage til.

Det var derfor, vi indførte det. Og det modsatte ville da være helt urimeligt. Hvis man taber penge på at tage et arbejde, er det altså, uanset om man kan lide det eller ej, hos mange sådan, at der ikke er den fornødne tilskyndelse til at være aktivt ude at søge et arbejde, og det er i det hele taget en urimelig situation over for dem, der har en arbejdsindkomst.

Når det så er sagt, vil jeg da også godt tilføje, at kontanthjælpsloftet naturligvis ikke kan stå alene. Det er jo ikke sådan, at det, at vi har indført et kontanthjælpsloft, i sig selv løser problemerne.

For det første er det som sagt sådan, at de primære tiltag i arbejdsformidlingen i form af den egentlige jobformidling og efteruddannelse er det, som først og fremmest skal sørge for, at folk kommer i arbejde og kan klare sig selv. For det andet er det de selektive tiltag over for de grupper, som har særlige problemer, som også skal bidrage til det.

Så det korte af det lange er, at Det Konservative Folkeparti er meget tilfreds med det kontanthjælpsloft, som vi har indført, og vi vil holde fast i det.

Men ud over den konkrete diskussion, som vi har om kontanthjælpsloftet, må vi måske også lige et øjeblik overordnet se på: Hvordan er det egentlig gået med hensyn til ledigheden her i landet? Hvordan er det egentlig gået med hensyn til antallet af personer, som ikke er i stand til at forsørge sig selv?

For det helt overordnede mål må selvfølgelig være, at vi her i samfundet fører en samlet politik, der sikrer høj vækst og høj beskæftigelse, og der synes jeg da, at vi alle sammen kan forenes i en glæde over, at vi nu er i en situation, hvor der er flere mennesker i beskæftigelse i det her land end nogen sinde, og hvor arbejdsløsheden er lavere, end den har været i mange år, jeg tror lavere, end den har været i 30 år, og ledigheden er fortsat på vej ned. Det er jo helt overordnet det allermest væsentlige, at vi nedbringer ledigheden ved at føre en politik, der skaber vækst i samfundet og dermed øger beskæftigelsen. Det er det, som den her regering har stået for igennem en årrække nu, og det synes jeg alle skulle tage at glæde sig over.

Formanden:

Så er der en række korte bemærkninger, først fra fru Elisabeth Geday.